

I. STŘÍDÁNÍ PŘEDLOŽEK **У, В** A PREPOZIC **У-, В-**

Jejich výběr je podmíněn eufonií (libozvučností) ukrajinštiny a snahou o ZJEDNODUŠENÍ VÝSLOVNOSTI.

У používáme, abychom zabránili shromáždění několika souhlásek na styku slov:

1. Mezi souhláskami: *На**ш** уч**и**тель; Де**сь** у **х**лібах кричав перепел.*
2. Na začátku věty před souhláskou: ***У** при**с**мерку літають ластівки так низько; **У**війшли до хати; **У** лісі стояв гамір, пахло квітами.*
3. Nezávislé na koncovce předchozího slova před dalšími **В** a **Ф**, a také před spojením souhlásek **ЛьВ, Св, Тв, Хв**: *Сидимо у вагоні; Не спитавши броду, не сунься у воду; Велике значення у формуванні характеру має самовиховання; Одягнена у хвою, шумить дрімуча тайга.*
4. Po pauze, kterou označujeme čárkou, středníkem, dvojtečkou, pomlčkou, závorkou a tečkami před souhláskou: *Стоїть на видноколі мати – у неї вчись; Це було...у Києві; До мене зайшла товаришка, учителька із сусіднього села.*

В používáme, abychom zabránili shromáždění několika samohlásek:

1. Mezi samohláskami: *У нього**о** в оч**ах** засвітилась вірада; Була в Одесі; Прочитала в оголошенні.*
2. Na začátku věty před samohláskou: ***В** оч**ах** його світилася надія; **В** Антарктиді працюють наукові експедиції.*
3. Po samohlásce před většinou souhlásek (kromě **в, ф, льв, св, хв** a podobně): *Пішла в садок вишневий; Люди врозкид розляглися в траві.*

У – В se nestřídají:

1. Ve slovech, která se používá jen s **В** nebo jen s **У**: *вдача, вклад, вправа, вступ* (slova *удача, уклад, управа, уступ* mají jiný význam); *взаємини, влада, власний, властивість, вплив; увага, узбережжя, указ, умова, усталення, установа, уява*.
2. V osobních jménech a v cizích slovech: *Вдовенко, Врубель, Владивосток; Угорщина, Удовиченко, Урал; увертюра, ультиматум, утопія*.

II. Střídání І – Ї

І používáme, abychom zabránili shromáždění několika souhlásek složitých pro výslovnost:

1. Po souhlásce nebo pauze kterou označujeme tečkou, čárkou, středníkem, dvojtečkou, tečkami před slovy s počáteční souhláskou: *Нема вже тієї хатини. І я в сивині, як у сні; Вірю в пам'ять і серце людське*.
2. Na začátku věty: *І долом геть собі село понад водою простяглось; І приковують до себе очі, і ваблять у свою далечінь імлісту*.

Ї používáme, abychom zabránili shromáždění souhlásek:

1. Mezi samohláskami: *У садку співали Ольга й Андрій; Оце й уся врода; Квітли вишні й одцвітали*.
2. Po samohlásce před souhláskou: *Навчає баєчка великого й малого; На траві й квітках, росинки, шелестіння й гомін гілки, щебетання й пісня пташки*.

I – Й se nestřídají:

1. Při porovnání: *Дні і ночі; Батьки і діти; Війна і мир.*
2. Před slovem, které začíná na й, є, ї, ю, я: *Ольга і Йосип - друзі.*
3. Po pauze: *Щось такеє бачить око, і серце жде чогось.*

II. Střídání 3 – ІЗ – ЗІ (30)

Probíhá v podobných případech jak u předložek **в — у, і — ї.**

3 používáme

1. na začátku věty, před samohláskou: *Диктант з української мови*
2. před souhláskou (kromě *с, ш*), zřídka před skupinou souhlásek, když předchozí slovo začíná na samohlásku: *Плугатарі з плугами їдуть*

ІЗ používáme

1. převážně mezi **з, с, ц, ч, ш, щ** a skupinami souhlásek: *Лист із Бразилії. Із стріх вода капле. Родина із семи чоловік.*

ЗІ (30 fonetická varianta) používáme

1. před skupinou souhlásek, zvlášť když začínají na **з, с, ц, ч, ш, щ**: *Бере книжку зі стола. Зі школи на майдан вивалила дівчора.*
2. **30** vždy používáme s číslovkami *два, три; позичив зо дві сотні*; může se pojit i se zájmenem я (*мною*): *зі (зо) мною,*

! pouze: *зі Львова.*